

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De quibus dei[n]ceps agendu[m], [et] q[ua]ntu[m] valeat ex arte certare
ca.xxvii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Primus

Ita nō consequitur ut intelligatur, dixisse non videtur, sed iam ad certa festinamus.

CQuid sit virtus et vitiū, et in quā sita sunt. **C. xxviij.**

Habes iaz quod virtus, quod est virtus in concupisibili seu irascibili habitu per morem acquisitus, vires istas legi subiectas, et ad omnes rationis imperium hocem semper provocas et inclinas. Per morem acquisitus inde dictum est, ut non putas virtutem mortalem instar scientie a preceptorum infundi, aut id virtutis esse quod natura sua sponte produxit: Sunt enim plerique natura, neque scurre neq; rusticci, sed urbani, sed nō est in eis virtus, at quedam potius naturae felicitas, ac dei donum. Quod Crassus auis Crassi quia Parchis iterum emperio est, nūquā riserit, Antonia Drusus nūquā spuerit, Pōponi cōsularis poeta nunquā ructarit, natura id præstabilit, nō virtus. Prepterea id in eis (ut Aristoteles docet) neque laude, neque vituperio dignum fuit. At quod Socrates semper eodem vultu neque hilari nimis, neque turbulentio versus sit, id in eo viro sapientia clara fortuna existit. Vitiū vero in eis deinceps habitus est per morem inductus, ad ea tamen inclinans, quae sensui placant et applaudat. Cum assuerit ergo concupisibilis, parere rationi. Cōsuetudo hęc temperantia est, qua suadente, cōsuetis homo abstinet voluptatibus. Et a virtute quodlibet ab extasi in se reuersus turpitudinis sue pudet ac penitus. Est igitur bonus habitus aīē sanitas, nam sicut corporis tuus deinceps bene valere a medicis dicitur, cum et recte operatur, et a contrariis non facile vincitur. Sic secundum philosophos atque theologos, tuus animus est incolunus, cum secundum rationem agit, et incitamentis malis non absent, hoc per virtutem habetur. Virtus igitur, ut expressa Platonis antea diximus, animus sanitatis est, quod si sanitatis est et perfectio.

De quibus deinceps agendum, et quantum valeat ex arte certare **C. xxvij.**

Sunt (Aristotele teste in primo secundoque Ethicorum libris) animę potestus ingenio et natura ipsarum. Diversi habitus speciesque virtutum. Verum post habitus alijs, de his sanctum

Liber Primus

agamus, que in irascibili collocatur; quoniam hec sunt que plurimū
valent animi tuo morbo conducere. De fortitudine. s. ac patientia, de
spectu loganimitate, de perseverantia et fide subiunctis aliq̄ relationē
digna memorie iucunda, dulcia auditui, necessaria vsui. Has virtu-
tes si tibi conciliaueris, si familiares, ac cotubernales habueris, nul-
lius hostis vim formidabis, ex omni piculo erueris, in omni certami-
ne coronaberis. Nam cum ab initio sanctoz comites semper extites-
rint, et eoz stratagemata viderint, docebūt te certare legittime, quod
quāti momēti sit, audi Pauluz dicentē. Nō coronabitur nisi quile-
gitime certauerit. Certat illi legittime, qui bellicē rei peritiā habēt.
Peritiā autem illi hñt, qui exercētur diu scđm artez, que postq̄z tran-
sūt in habitū, naturę vim sic eleuat, ut par dimicati nescio quid
addat. Subiectā hic ex libro Uegerū de re militari p̄muz ea pue, ut
cognito quid in corporalib⁹ bellis certādi lex valeat. Certare spiritu
aliter rāto magis discas quāto hoīs magis interest vitia supare quā
homies. Igit̄ eius hec verba sunt, In omni prelio nō taz multitudo
et fr̄us indocta q̄z ars et exercitiuz solet pr̄stare victoriā et triūphū.
Nulla em̄ alia re videm⁹ populuz Romanū sibi orbez subiecisse ter-
raz, nisi armorū exercitio, disciplina castroz atq̄z vsu militiq̄. Quid
em̄ aduersus Galloz multitudinez paucitas Romanoz valuisse:
Quid aduersus Germanoz p̄ceritatez breuitas potuisse audere?
Hispanos quidez non tm̄ numero, sed etiāz virib⁹ corporum, nr̄is
pr̄statis manifestuz est. Aphroz dolis atq̄z dūlitz sc̄mp impares
fūim⁹. Gr̄ecoz artibus prudētiaz nos vincī nemo vñq̄ dubitauit,
sed aduersus hec om̄ia, pfuit Tyronez solertem eligere. ius (vt ita
dixerim) armorū docere, quotidiano exercitio laborare, que cunq̄z in
acie eueniē prelūs possent. om̄ia campestri meditatione pr̄discere
et quotidiano exercitio roborare, seuere in desides vindicando. Sc̄ia
enim rei bellicē dimidicādi nutrit audaciā, nemo facere metuit, qđ
se bene didicisse cōfidit, et em̄ in certamine belloz exercitata paucis
cas ad victoriaz p̄impior est. Rudis et indocta multitudine exposita

Liber Primus

semper ad cedē, hec Ulegeti. Ex quib⁹ cōstat, q̄ si tāta dīligentia in
spūalibus bellis hoīes vterētur, quāta in corporalib⁹ vñi sunt Romani,
quāq̄ sit hoīe dia bolus, et lōgi t̄pis expientia, et ingenij p̄spic
acia, et mor⁹ velocitate p̄stantior, semper tñ victore s̄ essem⁹, nam qđ
habet min⁹ a d̄gmonen noſtra natura, suppleret de⁹ per grām, si nrām
videret ſolertez industria, Aristo. in Ethicis. In ſtūtibus (inquit)
ſcire ipm̄ pax est, immo nihil, vñi ho atq̄ exercere plurimū immo to
tu⁹. Et ibidē p̄tra ignauos inuehič dicens. Sed pleriq̄z nō ita agūt
ver⁹ ad diſputatōes fabulasq̄ p̄uersi, putat ſe optime philofophari, q̄
grotos imitari, q̄ yba medicoz audiunt qđem dili gēter, faciūt autē
nihil ex his que ſibi p̄ceptaſunt. Ut ergo illoz corporib⁹ non bene
erit, q̄ ita curātur, ita nec illoz anim⁹ qui ita philofophātur
CQue ſunt arma ſpiritualia homini cum diabolo
lo pugnaturo

Ca. xxviij.

EOrtasse me miraberis, q̄ tibi q̄ſcere volenti, et pacifico hoī
pponaz militiā, belluz p̄ſuadeaz, et ad tyrocinij rudimenta
ſolicitez. Ad te reuertere, rōnez cōſule, et videbis hoc eſſe ſalutare
cōſiliuz. Putasne te inter hostiū caſtra victuz in pace? Animaduer
te vbi ſis, vbi cubes, in mūdo, in carne cōſtitutę anime, que quies, q̄
ſecuritas, q̄ pax eſſe p̄t: Memor eſto viſiōis beatissimi viri Anto
niū Abbatis, q̄excessu mētis poſit⁹, vidit totū orbē laqueis impediſ
tū. Tota ſcr̄ptura ſacra ad arma clamāte, tibi p̄ſuades in pace viuere
Militia ē vita hoīs ſup terrā dixit Job, ipſi ſctōz principes apli,
et ipſoꝝ p̄mi Petrus et Paulus, et pugnāduz nobis eſſe, et pugnan
di artez et armaturā docent. Petri em̄ inq̄t. Sobriū eſtote et vigilaſ
te in orōnibus, q̄a aduersari⁹ vester diabol⁹ tanq̄z leorugięs circuit,
querēs quē deuoret, cui rēſiſtite fortes in fide. Ecce bellādum dicit,
hostē oñdit, p̄iculuz nūciat, arima demōſtrat ſobrietatē, orōnez fide
His armis, cū diabolo eſt, nō ferro nec funda dimicāduz, hostis em̄
q̄litas, docet armaturā aliter cū Gallis, aliter cū Parthia, aliter cū
liberis, aliter cum ſeruis decernēdum. Propterea Pau. ad Ephe.

E j